

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی درمانی کومانشاه
معاونت امور درمان

متن آئین نامه تاسیس مراکز خدمات آمبولانس خصوصی مصوب ۲۸/۱/۱۸ بانضمام الحاقیه مصوب

ماده ۱ : تعاریف

۱-۱ : مراکز خدمات آمبولانس خصوصی به مراکزی اطلاق می شود که به صورت شبانه روزی و طبق ضوابط و مقررات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پس از اخذ مجوزهای قانونی (موافقت اصولی، پروانه تاسیس مسئول فنی) با هدف ارائه خدمات آمبولانس تاسیس می گردد.

۲-۱ : پروانه تاسیس و مسئول فنی، پروانه های قانونی هستند که پس از تصویب کمیسیون تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی، مواد خوردنی و آشامیدنی توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جهت فعالیت هر مرکز صادر و بر اساس قانون بازآموزی مداوم جامعه پزشکی کشور پروانه های مربوطه تمدید می گردد.

۳-۱ : مراکز خدمات آمبولانس خصوصی می توانند در صورت تایید معاونت درمان دانشگاهها و یا دانشکده های علوم پزشکی در سراسر کشور طبق ضوابط و مقررات این نهادها مبادرت به حمل و نقل بیماران غیراورژانس نمایند.

تبصره : مراکز آمبولانس خصوصی حق تهیه دارو، تجهیزات، معرفی پرستار و غیره را ندارند.

ماده ۲ : شرایط عمومی موسس، مسئول فنی

الف - تابعیت جمهوری اسلامی ایران

ب - متدین به یکی از ادیان رسمی کشور

ج - ارائه گواهی عدم سوء پیشینه کیفری

د - ارائه گواهی تندرستی و عدم اعتیاد

ه - ارائه گواهی پایان خدمت نظام وظیفه یا معافیت از آن

ماده ۳ : شرح وظایف

۱-۳ : حمل و نقل بیماران و مصدومین غیر اورژانسی از واحد درمانی به منزل و بالعکس، حمل و

نقل بیماران بین مراکز درمانی و یا شهرستانی به شهرستان دیگر (با رعایت بند ۱-۳)

تبصره ۱ : مراکز خدمات آمبولانس خصوصی به هیچ وجه حق حمل جسد را ندارند.

۲-۳: ارسال آمار فعالیتهای مرکز بطور ماهیانه به دانشگاه یا دانشکده‌های علوم پزشکی طبق فرم‌های تهیه شده توسط دانشگاه / دانشکده با هماهنگی اورژانس کشور.

۳-۳: رعایت کلیه شئون حرفه‌ای و اخلاقی کارکنان.

۴-۳: خروج آمبولانس از مراکز خدمات آمبولانس خصوصی و تردد در سطح شهر باید بر اساس مأموریت حمل بیمار بوده (داشتن برگه مأموریت با زمان مشخص) و استفاده از آمبولانس در سایر موارد غیرموجه، ممنوع می‌باشد.

۵-۳: در هنگام بروز حوادث غیرمترقبه، این موسسات موظف به همکاری با دانشگاه‌ها یا دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی می‌باشند.

ماده ۴: ضوابط تاسیس، و شرایط اختصاصی موسس و مسئول فنی

۱-۴: پروانه تاسیس برای اشخاص حقیقی دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی در گروه پزشکی و پیراپزشکی که صلاحیت آنها به تصویب کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ رسیده باشد صادر می‌گردد.

تبصره ۱: برای اشخاص حقوقی یا شرکتهای، شرکت تعاونی خدمات بهداشتی درمانی در صورتی که در اساسنامه شرکت انجمن کارهای درمانی پیش‌بینی شده باشد، پروانه تاسیس صادر می‌گردد.

تبصره ۲: به هر متقاضی واجد شرایط و صلاحیت فقط پروانه تاسیس یک مرکز اعطا می‌گردد.

تبصره ۳: مراکز درمانی خیریه و خصوصی و یا وابسته به نهادها و موسسات دولتی دارای مجوزهای قانونی از وزارت متبوع، می‌توانند در قالب شخصیت حقوقی، درخواست تاسیس مراکز خدمات آمبولانس خصوصی نمایند.

۲-۴: پروانه مسئول فنی بنام پزشک عمومی و یا پزشک متخصص پس از تصویب کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون با رعایت سایر ضوابط و مقررات صادر می‌گردد و حضور مسئول فنی در نوبتهای کاری مقرر، الزامیست.

۳-۴: مدرک متقاضیان واجد شرایط تاسیس پس از بررسی از سوی دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی سراسر کشور جهت طرح موضوع موافقت اصولی در کمیسیون تشخیص امور پزشکی به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ارسال می‌گردد.

۴-۴ : پس از صدور موافقت اصولی و تنظیم قرارداد تاسیس، موسس موظف است ظرف مدت یک سال پس از اخذ مجوز موافقت اصولی نسبت به تهیه محل مناسب، تجهیزات، خرید و معرفی آمبولانس استاندارد، معرفی یک نفر مسئول فنی واجد شرایط و دیگر کارکنان فنی و اداری اقدام و مراتب را به دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ذیربط اعلام نماید.

تبصره : بدیهی است در صورتیکه موسس در مدت مقرر (حداکثر یک سال) طبق قرارداد منعقدہ (قرارداد تاسیس) اقدام ننماید طبق آئین نامه اجرایی ماده ۸ قانون تشکیل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مصوب جلسه ۱۳۶۵/۶/۲۶ هیئت محترم وزیران و اصلاحات مورخ ۱۳۶۶/۱۱/۲۸ موافقت اصولی از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

۵-۴ : پس از تهیه امکانات و تایید و ارسال مدارک مربوطه از سوی دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی مراتب فوق در کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مطرح و پس از تصویب، پروانه تاسیس و مسئول فنی توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (اداره کل صدور پروانه‌ها) صادر خواهد شد.

۶-۴ : جهت صدور پروانه تاسیس، آمبولانسها از سوی کارشناسان اداره کل اورژانس کشور (در استانها با تایید ریاست اورژانس استان) و نیز معاونت فنی راهنمایی و رانندگی بازدید و کارت معاینه طبی و فنی صادر می‌گردد.

تبصره : اعتبار کارتهای معاینه طبی و فنی از تاریخ صدور به مدت یک سال بوده و تمدید آن منوط به تایید مجدد آمبولانسها از سوی اورژانس کشور و معاونت راهنمایی و رانندگی و امور حمل و نقل و شماره‌گذاری می‌باشد.

۷-۴ : پروانه تاسیس پس از تایید صلاحیت مسئول فنی و تصویب کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ صادر می‌گردد.

۸-۴ : پس از اخذ پروانه تاسیس و مسئول فنی و اخذ کارت معاینه طبی و فنی آمبولانسها، مراتب توسط دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی مربوطه جهت شماره‌گذاری به معاونت راهنمایی و رانندگی و امور حمل و نقل و شماره‌گذاری اعلام خواهد شد.

۹-۴ : انتخاب نام و تعویض عنوان مرکز و یا هرگونه جابجایی مکان مرکز می‌بایست با اطلاع دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی و تایید اداره کل صدور پروانه‌ها باشد.

۱۰-۴ : رعایت کلیه ضوابط و مقررات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از سوی مراکز آمبولانس خصوصی الزامیست و در صورت تخلف از ضوابط و مقررات با تصویب کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی طبق موارد تخلف با ایشان برخورد می‌گردد.

تبصره ۱ : مراکز آمبولانس خصوصی موظفند ضمن رعایت میزان تعرفه مصوب وزارت متبوع که از طریق دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی ابلاغ می‌گردد، در قبال اخذ وجه، قبض رسید که به پیوست ضمیمه می‌باشد، ارائه نمایند.

تبصره ۲ : با توجه به لزوم متفاوت بودن شکل ظاهری پرسنل مراکز خدمات آمبولانس خصوصی از تکنسین‌های فوریت‌های پزشکی ۱۵۱، مقرر شد که فرم لباس این موسسات به صورت پیراهن آبی و شلوار سرمه‌ای باشد که افراد موظفند نام و نام خانوادگی و عنوان موسسه آمبولانس خصوصی و سمت (راننده - تکنسین) را جهت شناسایی بر روی لباس خود نصب کنند.

تبصره ۳ - ضمن تاکید بر درج نام مرکز آمبولانس خصوصی در دو طرف و عقب آمبولانس همراه با شماره تلفن، نوشتن و درج هر گونه آرم، علامت و عناوین تبلیغی دیگر ممنوع می‌باشد.

تبصره ۴ : مراکز خدمات آمبولانس خصوصی جهت انجام ماموریت موظف به داشتن حکم ماموریت از مرکز اعزام کننده با هماهنگی و نظارت مسئول فنی مرکز مربوطه بوده که نمونه آن به پیوست ضمیمه می‌باشد.

۱۱-۴ : رعایت کلیه شئون اخلاقی و حرفه‌ای توسط کارکنان ضروریست و مسئول فنی موظف به حضور در ساعات فعالیت مرکز و مسئول پاسخگویی به کلیه امور فنی خواهد بود.

۱۲-۴ : نظارت بر عملکرد کلیه مراکز خدمات آمبولانس خصوصی بر عهده دانشگاهها و یا دانشکده‌های علوم پزشکی می‌باشد.

۱۳-۴ : هرگونه جابجایی محل مرکز، تغییر موسس و یا مسئولین فنی، باید با اطلاع و موافقت دانشگاه و یا دانشکده علوم پزشکی و سپس تصویب کمیسیون قانونی تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ باشد.

۱۴-۴ - در صورتیکه موسس به دلایلی قصد تعطیل و یا انحلال مرکز را داشته باشد می‌بایست مراتب را به اطلاع دانشگاه و یا دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی رسانده تا از آن طریق

جهت طرح در کمیسیون قانونی به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (اداره کل صدور پروانه‌ها) ارجاع نمایند.

تبصره : مسئول فنی موظف است در صورت غیبت حداکثر به مدت سه ماه نسبت به معرفی جانشین واجد شرایط به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اقدام نماید.

ماده ۵ : ضوابط و شرایط مکان، تجهیزات، آمبولانس و ملزومات مربوطه، نیروی انسانی

۵-۱ : شرایط ساختمانی مرکز به شرح زیر می‌باشد ک

الف : محل مرکز می‌بایست در یکی از خیابانهای اصلی شهر واقع شده و فاصله دو مرکز در شهرهای تهران شیراز - اصفهان - تبریز - مشهد حداقل ۵ کیلومتر و در سایر شهرها با نظر هیئت رئیسه دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی تعیین می‌گردد.

ب : ساختمان مرکز باید دارای امکانات بهداشتی و فنی مناسب، محل پارکینگ اتومبیل‌ها و نیز به صورت یک واحد ملکی یا استیجاری (رسمی) باشد.

ج : تخصیص حداقل یک خط تلفن ۲۴ ساعته که، اعلام شماره تلفن موردنظر به مرکز اطلاعات شهری ۱۱۸ توسط دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی مربوطه صورت خواهد گرفت.

د : نصب دائمی تابلوی مرکز خدمات آمبولانس خصوصی طبق متن مندرج در پروانه تاسیس.

ه : ساختمان مرکز باید حداقل دارای ۶ اطاق جهت کارکنان، ارتباطات، استراحت، دستشویی و توالت، انبار دارویی اورژانس و قسمت پذیرش و مدارک پزشکی باشد.

و : داشتن تاییدیه از اداره اماکن نیروی انتظامی.

تبصره ۱ : شرایط ساختمان مرکز با توجه به وضعیت جغرافیایی محل و شهر و تعداد آمبولانس و پرسنل با نظر دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مربوطه و تایید اداره کل صدور پروانه‌ها قابل بررسی می‌باشد.

تبصره ۲ : مکاتبات اداره اماکن در تهران تحت عنوان کلی اداره اماکن نیروی انتظامی (تهران - خیابان شهید استان مطهری - بعد از خیابان میرعماد) منحصراً توسط معاونت درمان دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات درمانی مربوطه و اداره کل صدور پروانه‌ها و اورژانس کشور قابل انجام می‌باشد.

تبصره ۳ : استعلام در مورد صلاحیت‌های سه گانه (فردی - انتظامی - ترافیکی) موسس یا موسسین و کارکنان مراکز خدمات آمبولانس خصوصی و مکان مذکور از اداره کل نظارت بر اماکن عمومی نیروی

انتظامی و ادارات تابعه در استانها انجام شده، که پس از اخذ نظریه و صدور موافقت اداره کل مزبور، مجوز مربوطه از سوی معاونت درمان یا مدیریت نظارت بر درمان دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی صادر خواهد شد.

۲-۵ : شرایط آمبولانس و ملزومات و تجهیزات آمبولانس به شرح ذیل می باشد :

الف : دارا بودن حداقل ۲ دستگاه آمبولانس استاندارد بر طبق استاندارد اورژانس کشور.

ب : از تاریخ ساخت آمبولانس حداکثر ۵ سال بیشتر نباید گذشته باشد.

تبصره : در خصوص آمبولانس‌هایی (نوع کاربری خودرو آمبولانس معرفی شده) که بیش از ۵ سال از ساخت آنها می‌گذرد در صورت تایید کارشناسان دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی، جهت معاینه طبی و تجهیزاتی به اورژانس کشور (در شهرستانها ریاست اورژانس استان) و جهت معاینه فنی به اداره راهنمایی و رانندگی معرفی می‌شوند. لازم به ذکر است از تاریخ ساخت آن نباید بیش از ۱۰ سال گذشته باشد.

ج : وجود شیشه حائل بین کابین بیمار و اطاق راننده.

د : درج نام مرکز در دو طرف بدنه آمبولانس.

ه : دارا بودن هواکش (تهویه)

و : برانکارد ثابت و متحرک، صندلی جهت پرستار بیمار.

ز : دارا بودن تجهیزات طبی (ساکشن، کپسول اکسیژن با مانومتر، دستگاه فشارخون و گوشی، آمبویگ، آتل فلزی و چوبی، محل آویز سرم، جعبه کمک‌های اولیه با ملزومات آن نظیر سرنگ یکبار مصرف، گاز استریل، گارو، لوکوپلاست، ایروی، پوآر و مواد ضدعفونی کننده (الکل، بتادین)

ح : چراغ قوه، قیچی، طناب، پتو، کولر و بخاری، پروژکتور.

ط : نصب آژیر و علائم اخباری.

ک : نصب تعرفه مصوب وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در داخل آمبولانس.

۳-۵ : معرفی یک نفر تکنسین فوریت‌های پزشکی، بیهوشی، پرستار و یا دیپلم بهیاری و یک نفر راننده به ازاء هر دستگاه آمبولانس، در هر شیفت کاری و یک نفر تلفنچی، در مرحله بهره‌برداری به (دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی مربوطه) ضروریست.

تبصره : نیروهای عملیاتی (خدمه آمبولانس) موظفند که در کلاسهای آموزشی مربوط به وضعیتهای

اورژانس که از طرف دانشگاهها یا دانشکده‌های علوم پزشکی مشخص می‌شود شرکت نمایند. بدیهی است

پس از اخذ مدرک قبولی مجوز اشتغال بکار دریافت می‌نمایند. و مجوز اشتغال بکار این اشخاص، اخذ مدرک قبولی از این دوره آموزشی می‌باشد. چگونگی نحوه آموزش کارکنان مراکز آنبولانس خصوصی توسط حوزه معاونت درمان وزارت متبوع تعیین خواهد شد.

۴-۵: مدارک مربوط به تایید صلاحیت افراد متقاضی تاسیس و مسئولیت فنی این مراکز می‌بایست براساس بخشنامه ۲۴۹۰۰ / ک مورخ ۷۷/۱۱/۱۴ به همراه گواهی عدم اعتیاد از طریق معاونت درمان دانشگاهها / دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ذیربط جهت طرح در کمیسیون قانونی موضوع ماده ۲۰ به اداره کل صدور پروانه ارسال گردد.

۵-۵: خرید آنبولانس جدید به هر شکل و عنوان به عهده مرکز بوده و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در این خصوص هیچگونه تعهد مالی نخواهد داشت.

۶-۵: کلیه مراکز آنبولانس خصوصی که در حال حاضر با مجوز رسمی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مشغول فعالیت می‌باشند بلافاصله پس از تصویب و ابلاغ این آئین نامه ملزم به رعایت مندرجات آن بوده و می‌بایست جهت دریافت پروانه‌های جدید قانونی اقدام نمایند. و متخلفین، از سوی دانشگاه و یا دانشکده علوم پزشکی مربوطه و اورژانس کشور به مقامات ذیصلاح قضایی معرفی می‌گردند. تبصره: مراکز آنبولانس خصوصی مکلف می‌باشند حداکثر در مدت ۶ ماه پس از تصویب این آئین نامه مجوز (پروانه مسئول فنی) مندرج در آئین نامه را اخذ نمایند. بدیهی است پس از انقضای مدت تعیین شده پروانه‌های صادر شده قبلی در خصوص مراکز آنبولانس خصوصی از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی باطل اعلام می‌گردد.

ماده ۶: تخلفات

در صورتیکه دارنده پروانه تاسیس و یا مسئول فنی آنبولانس خصوصی از ضوابط و مقررات، مفاد الزامات و وظایف موضوع آئین نامه تخطی نماید به نحو زیر با ایشان برخورد خواهد شد.

۱-۶: تذکر شفاهی با قید موضوع در صورتجلسه بازرسی محل توسط دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ذیربط.

۲-۶: اخطار کتبی توسط دانشگاه و دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مربوطه.

۳-۶: تعطیل سه ماهه مرکز با درخواست دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی

درمانی و تایید اداره کل صدور پروانه‌ها.

۴-۶ : تعطیل دائم موسسه و ابطال پروانه‌های مربوطه آن توسط کمیسیون تشخیصی امور پزشکی
موضوع ماده ۲۰ قانون.

این آئین نامه به استناد ماده ۲۴ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی و مواد خوردنی و
آشامیدنی مصوب ۱۳۳۴ و اصلاحیه‌های بعدی آن، مشتمل بر ۶ ماده و ۳۲ بند و ۱۷ تبصره در تاریخ
..... تصویب گردید.

لازم به ذکر است کلیه آئین نامه‌های قبلی در خصوص تاسیس مراکز خدمات آمبولانس خصوصی، از تاریخ
ابلاغ این آئین نامه، کان لم یکن تلقی می‌گردد.

دکتر محمد فرهادی

وزیر